

ІНСТРУКЦІЯ ГРИПОЗНИМ ДИСПАНСЕРАМ ТА СТАЦІОНАРАМ ДЛЯ ЛЯБОРАТОРНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ГРИПУ

Загальні засновки

Грип — інфекція токсично-септичного типу, коли головно вражається жильна та вегетативна нервова система і коли надзвичайно легко й часто постають вторинні інфекційні нашарування.

Завданням лябораторних досліджень — з'ясувати етіологію грипу, вточнити діагностику, вточнити термін реконвалесценції — термін відновлення працездатності.

Матеріал і методика дослідів

А) Бактеріологічні досліди:

1. Слизи з зіва та носопролігу (як під час переброспінального менінгіту) — бактеріоскопія й посіви з виділенням культур фльори кокової та групи гемогльообіфільної (bac infl. Pf) тричі — на початку захворювання (1—2 доби), або на висоті (4—5 діб) та під час спаду температури до нормальної і коли виписують хорого.

2. Посіви крові на стерильність під час дриготи та на початку захворювання.

Б. Клінічно-лябораторні досліди:

1. Сеча — на висоті процесу, під час спаду температури та коли виписують хорого, з максимальною увагою до мікроскопії (слиз, еритроцити, левкоцити).

2. Кров — морфологія — левкоформула в ті самі періоди.

В. Біохемічні та фізично-хемічні досліди:

1. Холестерин і лецитин крові (коєфіцієнт).

2. Швидкість осідання еритроцитів.

3. Сталагмометрія сечі — ті самі періоди.

Цільова настанова

Користуючись із наслідків цих дослідів, як з індикаторів — установити динаміку реконвалесценції — коли саме, після відковідної пертурбації, організм приходить до норми. Стан жильної системи — за сечею, кровотворної — за левкоформулою і, нарешті — біо-фізично-хемічного status'у — за розділом В.